

Carlos Simón נחטף ביום 7.2.77 בגיל 30.

תאריך לידה: 9.6.1947.

אזרחות ארגנטינית – LE 8.705.329

CONADEP תיק [4856] C 7826

שם האב: Basilio Simón

שם האם: Rosalía Kern de Simón

Patricia Huchansky de Simón נחטפה ביום 7.2.77 בגיל 27.

תאריך לידה: 10.9.1949

אזרחות ארגנטינית – LC 10.614.352

CONADEP תיק [2517] C 4012

שם האב: Huchansky

שם האם: Beatriz Serebrinsky de Huchansky

הורים לשני ילדים.

מעידה: Adriana Calvo היתה אתם בשבי.

השלמות מתוך עדות של סוסי סימון אחות של קרלוס סימון (באמצעות אנדרס לאצ'קו).

תיאור מקוצר של המקרה: לא היו מעורבים בשום פעילות אך Patricia ארחה בביתם חברים שהיו במחתרת של Montoneros ונתנה להם מקלט במנוסתם ואף העסיקה את הבחורה בשמירה על ידלדיה. היא נאסרה ולאחר מספר שעות גם Carlos כשהוא בא לברר על מאסרה של אשתו. היו במקומות המעצר הללו:

7.2.77 Brigada de Investigaciones de La Plata

מחנה מעצר 7.2.77 Destacamento de Arana עד 11.2.77

Comisaría (תחנת משטרה) מסי 5 ב-La Plata עד 11.2.77

1.4.77 Pozo de Banfield קרלוס סימון עד 10.4.77 בקירוב, פטריסיה סימון עד 25.4.77

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין.

עדויות על הימצאם של Carlos y Patricia Simón במעצר:

מפי Adriana Calvo שהיתה יחד אתם בתחנת המשטרה 5 בלה פלטה.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/40) – תקציר:

תלונה על החטיפה.

בית משפט:

Cámara Federal de La Plata, Provincia de buenos Aires; causa No. 216, 1547, "Juicio por la verdad".

עדות שנמסרה על ידי Adriana Calvo בשימוע בבואנוס איירס ביום 12.9.01.

אדריאנה: אני חברה באיגוד עצורים ונעלמים לשעבר, שזה ארגון לזכויות אדם, וחבריו הם ניצולים של מחנות ריכוז. אחת המטרות שלנו היא לשחזר את ההיסטוריה של כל מחנה ריכוז. אנחנו עוסקים בזה כבר 6 שנים והצלחנו לשחזר את ההיסטוריה של 12 מחנות. אלו עבודות שאנחנו מעמידים לרשותכם כמובן. כל יום מקבלים נתונים חדשים ולכן העבודות הן במצב ארעי תמיד. אנחנו רוצים שעבודתנו תהווה תרומה למטרה הסופית שלנו שהיא לדרוש צדק. האיגוד שלנו השתתף בכל המשפטים הן כעדים, הן כתובעים, במשפטים פליליים בתוך המדינה ומחוצה לה, וגם במשפטי האמת שמתקיימים היום. במיוחד בלה פלטה שם אנחנו תובעים, ועורכת הדין של

האיגוד שלנו שהיא גם ניצולה, משתתפת בכל השימועים. אנחנו משתמשים במשפטים אלה כדי לקבל נתונים על חברים וגם על מענים שבהרבה מקרים אנחנו מכירים אותם ומזהים אותם רק על ידי שם כינוי.

בהצלבת העדויות והנתונים אנחנו משלימים את הנתונים על החברים שנעלמו וגם על המענים. לצערנו, העבודה מאוד דומה לזו שעל העם היהודי היה לקיים. עם ההבדל שפה הממשלה החליטה לא להעניש את המדכאים, ושעבודה זו שהיתה צריכה להיות בידי הממשלה, אנחנו היחידים שאחרים כעדים חיים למה שהיה הזוועה, ואחרים יחידים לעבודה זאת. אספר את הסיפור האישי שלי בקיצור, ואתן פרטים על חבריי במעצר שידוע לי שהם יהודים, ועל אחרים שאני ראיתי שמופיעים ברשימה שבנתה הוועדה הזו ושיש לי ספקות שהם יהודים. חטפו אותי ב-4 לפברואר 77 בעיר לה פלטה, מהבית שלי ברחוב 5281155 ב-Tolosa, שכונה ליד לה פלטה.

באותו יום חטפו את בעלי Miguel Laborde, ועוד חבר לפקולטה Mario Felis. הסיבה לחטיפה שלי כפי שנודע לי אחר כך, בגלל פעילותי באיגוד המקצועי של המורים בפקולטה. לקחו אותי קודם לבריגדה לחקירות של לה פלטה, שם הייתי 8-10 שעות עד שנהיה לילה. הבריגדה היתה ברחוב 55 בין 13 ו-14 והיתה ממוקמת בבניין שכיום הרוס. זה היה מרכז לפיזור עצורים. עקב מה שחוויתי נודע לנו שהבריגדה פעלה תחת השם: Comando de Acción Táctica. שם היה מרכז המודיעין של המדכאים, ושם היו מקבלים את החטופים, רושמים את הנתונים, במקרה שלי שם לקחו ממני את תעודתה זהות. שם ערכו את הרשימות, ויש מקרים מעטים של חטופים שנשארו באותו מקום יותר מכמה ימים. בלילה הביאו לשם גם את מריו פליס ואת מיגל לבורדה ועוד הרבה אנשים. משם העבירו אותנו למרכז העינויים Arana בחוצות לה פלטה. שם היינו שבעה ימים. המרכז היה ממוקם ברחוב 640 1311- בשכונת Arana. שני המקומות היו כפופים למשטרה של הפרובינציה בואנוס איירס.

במקום הזה שמעתי את המספר הכי גבוה של העינויים, עינו שם 24 שעות ביממה. זה היה מקום קטן מאוד עם מעט תאים. וכולם קרובים לחדר העינויים, ככה שהחטופים העצורים היינו מסוגלים לשמוע את כל החקירות, לא רק את השאלות אלא גם את התשובות. ומניסיון זה ידוע לי שאת רוב החטופים היו חוקרים בקשר לאנשים אחרים עם פעילות פוליטית. בשבעה הימים שהייתי אני משערת שעברו 60-70 אנשים בעינויים, אף פעם לא האשימו את אחד החטופים על שום אירוע עם נשק. לא שזה היה מצדיק את העינויים אבל אף אחד לא הואשם באירוע עם נשק. רוב החטופים היו תלמידים של הנוער הפרוניסטי, רובם סטודנטים. 12ב- בפברואר העבירו קבוצה גדולה ל-Comisaría 5a (תחנת המשטרה החמישית) בלה פלטה, ברחוב 24 עם 74 במרכז העיר. זו תחנת משטרה רגילה שפועלת עד היום הזה בתור כך, כמו El Pozo de Arana שממשיך אף הוא לתפקד כתחנת משטרה.

קאופמן: למה קראו לזה בור?

אדריאנה: כי להיות חטוף זה כאילו להיות בתוך בור. זה היה מה שחשנו, שאנחנו בבור והחיים ממשכים למעלה. הייתי שם 12- לפברואר עד החמישה באפריל. באותו יום התחלתי בצירי לידה, מעבירים אותי מתחנת המשטרה החמישית ל-Pozo de Banfield כי עמדתי ללדת בכל רגע. ובדרך במקום שמוכר כצומת Alpargatas נולדה בתי, באוטו שלקחו אותי, שעצר כאשר הילדה נולדה. אני כמובן הייתי בכיסוי עיניים וידיים קשורות על הגב. כעבור 3-2 דקות מאז שעצרו המשיכו לנסוע, והגענו לבור של באמפילד ושם חיכה לנו הרופא המענה Jorge Antonio Berges. הוא חתך את חבל הטבור, ונתן הוראה שיעלו אותי עוד קומה שם היתה מיטה, שם הוציא את השלייה, עם שוטרים שסובבו אותי, במיוחד הקצין, ומיד הורו לי לנקות את הרצפה ולשטוף אותה רק אחר כך אפשרו לי לקחת את ילדתי על הידיים. ובלילה ההוא יכולתי לישון לראשונה אחרי 3 חודשים על מיטה, ובבוקר לקחו אותי לקומה השנייה של הבור של באנפילד, שם פגשתי הרבה מהחברות שהיכרתי בתחנה 5 של המשטרה בלה פלטה ושהעברו משם ב-1 באפריל. בבור של באנפילד הייתי עוד 13 יום עם בתי, וב-28 באפריל שיחררו אותי ואת בתי. באותו יום שיחררו גם את מי שהיה בעלי ואת מריו פליס. זה פחות או יותר סיפור חיי. אני לא חושבת שיש צורך שאספר על תנאי החיים אני בטוחה ששמעתם הרבה.

עירית: כל פעם שאנחנו שומעים משהו אנחנו חושבים שזה הגרוע ביותר, אבל כשאני שומעת אישה שילדה עם ידיים קשורות לאחור אני לא יודעת מה לומר. נתנו לך אוכל לילדה?
אדריאנה: לא נתנו אוכל לא לי ולא לילדה, לא אוכל לא בגדים, ולא חיתולים, תרסה (בתי) היתה עירומה עם כינים בדיוק כמו כולנו ומטופלת עם הרבה אהבה על ידי החברות.

עירית: נמשיך לגבי החברות מה את יכולה לומר לנו?

אדריאנה : בכל המקומות אני זוכרת את השמות של כולם, ואתם רוצים שאצטט את כולם או רק את היהודים?

עירית : את כולם.

אדריאנה : בארנה שם הייתי בין ה-4 ל-11 בפברואר היו, מתחילה לקרוא..

אפרים : האם מוכנה שנצלם?

אדריאנה : כן זה קיצור של עדותי בלה פלטה.

עירית : אז באמת לצלם, ואם את יכולה להוסיף לנו פרטים.

[...]

קאופמן : המקרה השני.

אדריאנה : פטריסיה אוצ'נסקי דה סימון.

[...]

אפרים : האם הם לא סיפרו שהיו יהודים?

אדריאנה : לא לא דיברנו על זה, וכמובן שהם לא היו יהודים שומרים, דתיים. פטריסיה הגיעה לארנה ועברה דרך הבריגדה, היא סיפרה לי את זה. אותה חטפו ב-7 בפברואר, והיתה בבריגדה כמה שעות או יומיים, אחר כך הגיעה לארנה, יחד עם בעלה שגם הוא נחטף. בארנה אני שמעתי את העינויים שלה למרות שלא היכרתי אותה. ידוע לי שאותה עינו הרבה שעות עם מכות חשמל ומכות, רק שאלו על שמות של חברים שלה שבאיזשהו שלב נתנה להם מקלט בביתה.

פטריסיה וקרלוס – המקרה שלהם – זה אנשים שנחטפו למרות שלא היו מגוייסיים ופעילים בשום מפלגה פוליטית. שניהם היו בעלי דעות של שמאל, פטריסיה סייעה לחבריה שהיו כן מגוייסיים ופעילים במונטונרוס, ולעזור משמעותו זה לתת מקלט בביתה, היא נתנה עבודה לאחת מחברותיה שתשמור על הילדים ואז שילמה לה עבור זה.

קרלוס סימון שהיה מדען – מתמטיקאי, פחד בשל הפעילות הסולידרית של פטריסיה. כלומר דרגת ההתחייבות של קרלוס היתה קטנה מאשר של פטריסיה.

ככה כשהוא חוזר מהעבודה ונודע לו שחטפו את אשתו, הילדים היו אצל השכן, הוא חיפש את הילדים, חזר הביתה והתחיל להתקשר לכל תחנות המשטרה של לה פלטה ושאל על אשתו, וסוף סוף התקשר לחיל השביעי, בו אמרו לו שיחכה להם בבית ושהם באים לדבר אתו. שם חיכה יחד עם ילדיו, הכנופייה נכנסה עם הרבה נשק, שוחחו זמן מה, קרלוס היה איש מדע. הוא היה נותן את כל הטענות שלו כאיש מדע קצת מרוחק מהמציאות שבה חי, עד שסוף סוף לקחו אותו. ידוע לי שקרלוס היה בארנה כי היה באותו תא עם לבורדה.

ואת כולנו העבירו לתחנת המשטרה החמישית, את קרלוס ואת פטריסיה גם כן, ושם באמת הכרתי את פטריסיה, עד אז הכרתי רק את הצעקות שלה. מכיוון שהגיעה לתחנת המשטרה החמישית היא הוציאה לי את כיסוי העיניים ושם ראיתי את 20-25 החברות שהיו חטופות באותו מקום, כולן מדממות לאחר העינויים, ושם התחילה להתפתח ידידות עמוקה איתה. קשה להסביר את המצב שבו חיינו, ואיך במצבים כאלה אפשר להכיר את הכי טוב ואת הכי רע שבאדם. והיחס של פטריסיה במשך הזמן הזה היה תמיד של אומץ גדול, עמידות גדולה, מסירות למען החברים, אולי היא חברתי הטובה ביותר.

עירית : מצטערת שאנחנו צריכים להפסיק, כי עברנו את הזמן. אנחנו מודים לך מאוד וניקח את העדויות שלך אתנו, ומודים לך מאוד.

אדריאנה : הייתי רוצה להודות לכם על מה שאתם עושים, ובגלל שאני בטוחה שכאשר אתם תקבלו תמונה אמיתית על מה שקרה, כמונו, תעשו כל מה שיהיה בידיכם על מנת לדרוש שהרוצחים האלה יהיו בבית סוהר.

קאופמן : רק לגבי הילדים של פטריסיה.

אדריאנה : גידלה אותם סבתא ואחר כך דודה. ועכשיו אחד גר בברזיל ואחד בספרד. האמא של פטריסיה רוצה לתת עדות, היא עכשיו בבואנוס איירס.

אפרים : עכשיו ניתן לך שאלון, תתני לה אותו, פשוט מחר אנחנו מסיימים אבל נוכל להמשיך בעדויות בכתב.